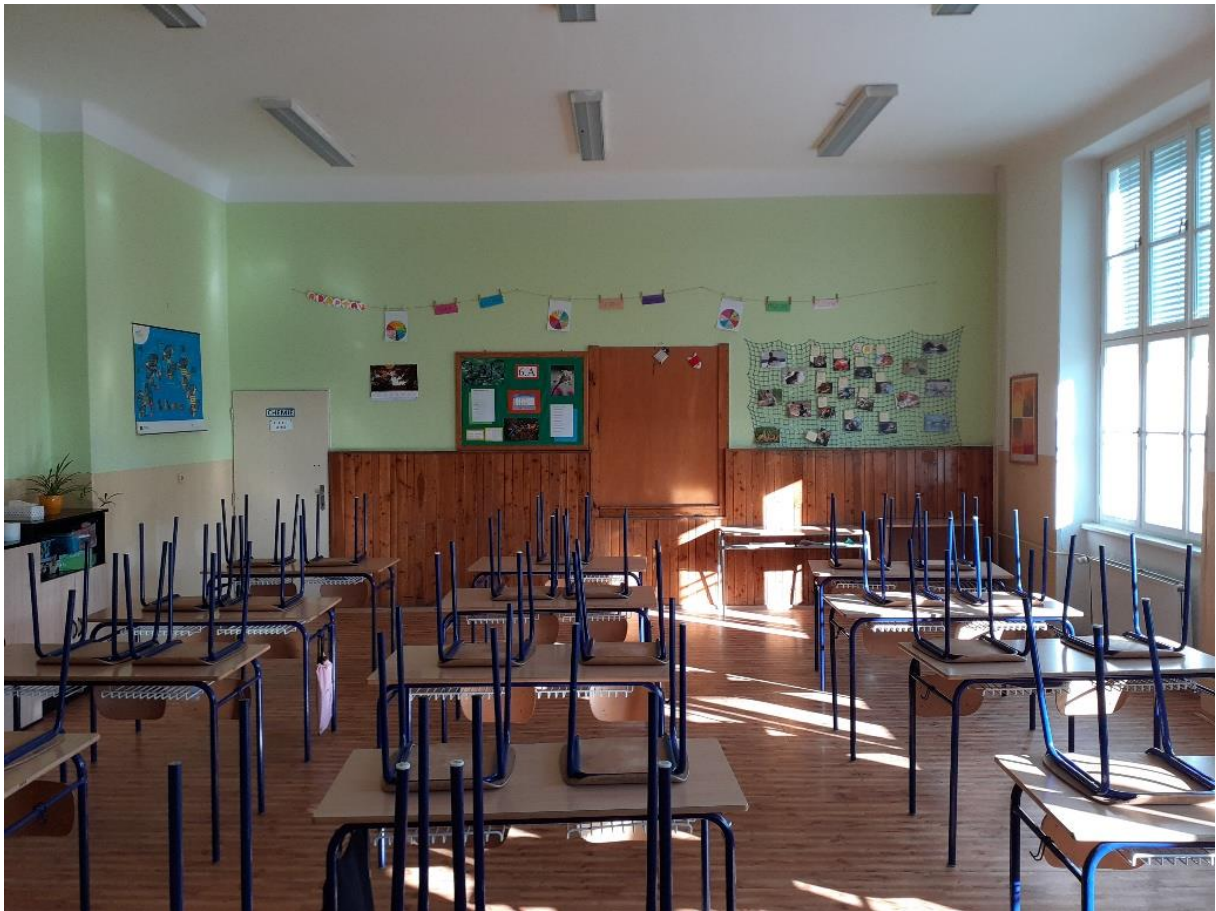

Listopad 2020

Říjen se přehoupl do předposledního měsíce roku. Listopad, dušičkový měsíc. Výrazně se ochladilo, často bylo vlhko, pošmourno. Přesto někdy vysvitlo sluníčko v celé kráse, hladíc svými hebkými doteky. Člověku bylo v takové chvíli blaze. Příroda se ukládá ke spánku, tak je třeba počítat i se zamračeným počasím. Důležitější je mít slunce v sobě. Být světlem pro ostatní. A všítat si, zda nepotřebují pomoci...

Od 14. října 2020 byly uzavřeny všechny české školy. I náš Slovaňáček působil opuštěně. Hlahol a smích dětí chyběl. I když je vzdělávání žáků náročná a únavná činnost, přesto nám bylo po jejich fyzické přítomnosti smutno. Škola bez dětí je jako obloha bez slunce.

Všichni si museli zvyknout na distanční výuku. Nebylo to jednoduché pro nikoho. Učit přes počítač prvňáčky číst, psát a počítat, třetáky násobilkou a vyjmenovaná slova, devátákům pomáhat s přípravou na přijímací zkoušky na střední školy může být někdy pěkný oříšek, a to nepočítáme další ročníky se svými specialitami. Například: Učte děti na dálku rýsovat kružítkem. 😊

Myslíme si však, že se s distanční výukou každý vyučující popral po svém. I díky on-line hospitacím mohlo vedení pedagogů jen chválit, ač je každému člověku jasné, že osobní kontakt s výukou přímo ve škole žádná elektronická výuka plně nenahradí. Ani nemůže.

Navíc všichni jsme individuální. Každému bylo naděleno do vínku něco jiného, tudíž jakékoli dítě i dospělý člověk má jiné potřeby a názory. Je to normální a přirozené. Musíme se na tomto světě nějak porovnat, jak se zpívá v jedné písničce.

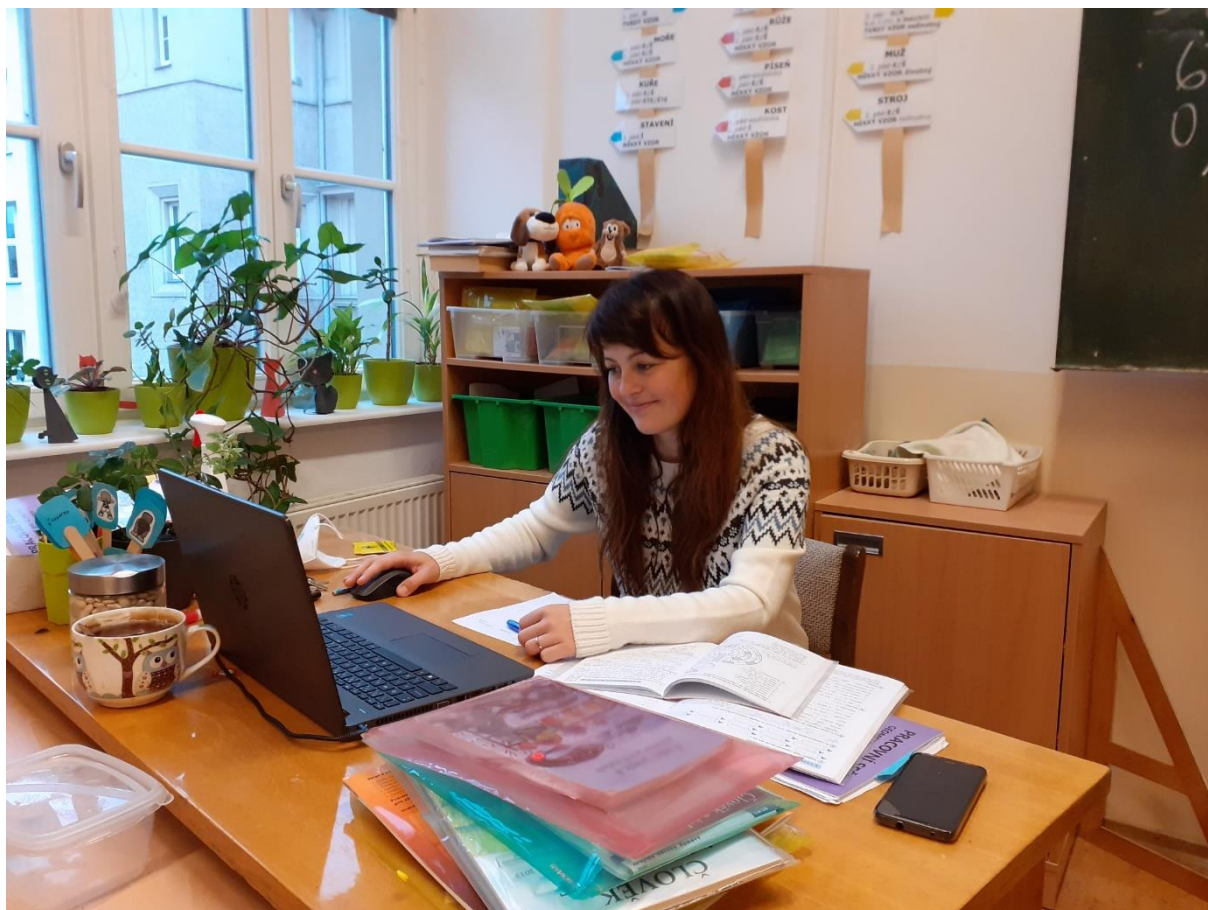
Na začátku listopadu si mohl každý na webu školy přečíst nové, bližší informace ohledně distanční výuky. Ve školní kronice ocitujeme alespoň postřehy ředitele školy, pana Mgr. Davida Jalového, určené rodičům:

- *Zapojení a úsilí drtivé většiny žáků, často za vydatné spolupráce vás rodičů nebo blízkých, je vynikající!*
- *Pomozte, prosíme, naší snaze v distanční výuce dětí tím, že budete kontrolovat jejich přístup k práci a chování ve virtuálním prostoru.*
- *Je dobré dohlédnout, zda nejsou k lekci přihlášení jen formálně, bez reakcí, bez odevzdávání úkolů, bez osobní přítomnosti u počítače.*
- *Vaše názory, jak by měla výuka vypadat, jsou pestré a často zcela protichůdné. V různých skupinách dle věku a přístupu bývá různá atmosféra. Vždy se jedná při vši snaze o průnik mnoha faktorů (ne vždy pro vás viditelných), výsledkem je nutně kompromis. Nelze vždy spravedlivě srovnávat výuku s jinou skupinou, jiným učitelem či s jinou školou. Za Vaše dobře míněné podněty a postřehy jsme vám ale vděční.*

Někteří vyučující se připojovali z domácího prostředí, někteří dávali přednost školním prostorám a vysílali přímo z dané učebny či kabinetu. Vychovatelé ze školní družinky nabízeli možnost setkat se v režimu on-line během odpoledne. Zapojit se mohl kdokoli z 1. stupně, tedy i žáci, kteří do školní družiny již nechodili či nebyli přihlášení. Každý pracovník družiny vymýšlel vlastní program. Někdo předčítal z poutavé knížky (dokonce se našli tací, kteří se naučili používat tzv. ruchy, které se využívají při natáčení třeba filmových a televizních pohádek; to aby to čtení bylo ještě zajímavější), někdo učil děti animovat (třeba figurkami z lego) nebo se mohli žáci zapojit do vědomostního, zábavného kvízu. Věříme, že odpolední, byť krátká „družina“ pomohla, potěšila či zabavila.

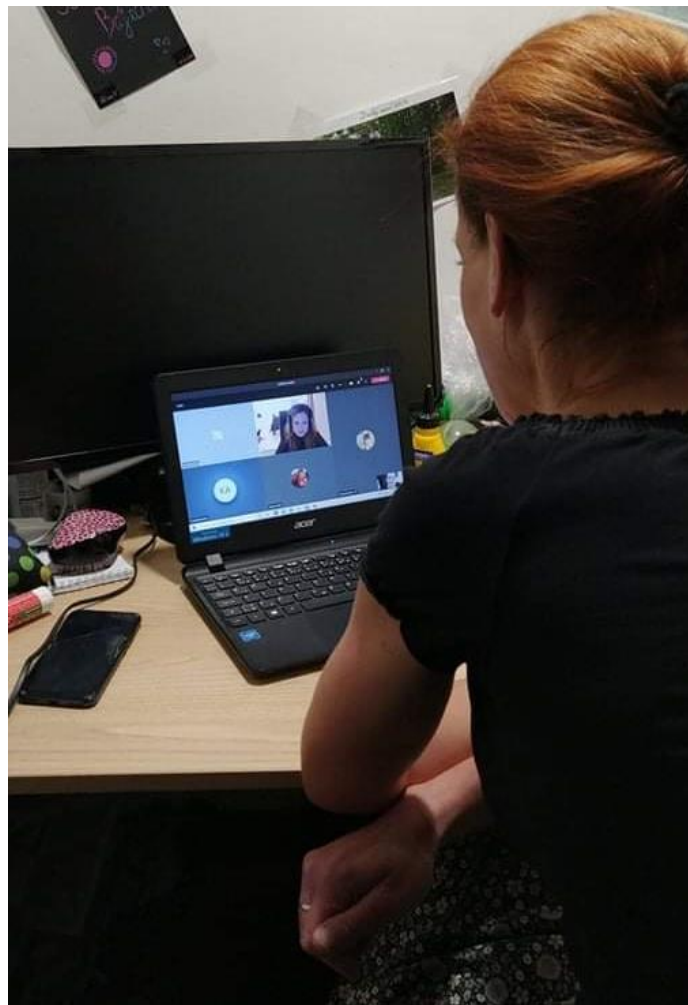
Někteří pedagogové to měli složitější, když se museli vedle vysílání starat o své děti a další členy domácnosti. I učitelé jsou lidé a někteří mají školou a školkou povinné děti, dokonce i několik. Také jim musí denně vařit a chystat svačiny, dohlížet na jejich domácí výuku, vodit děti do školky... 😊

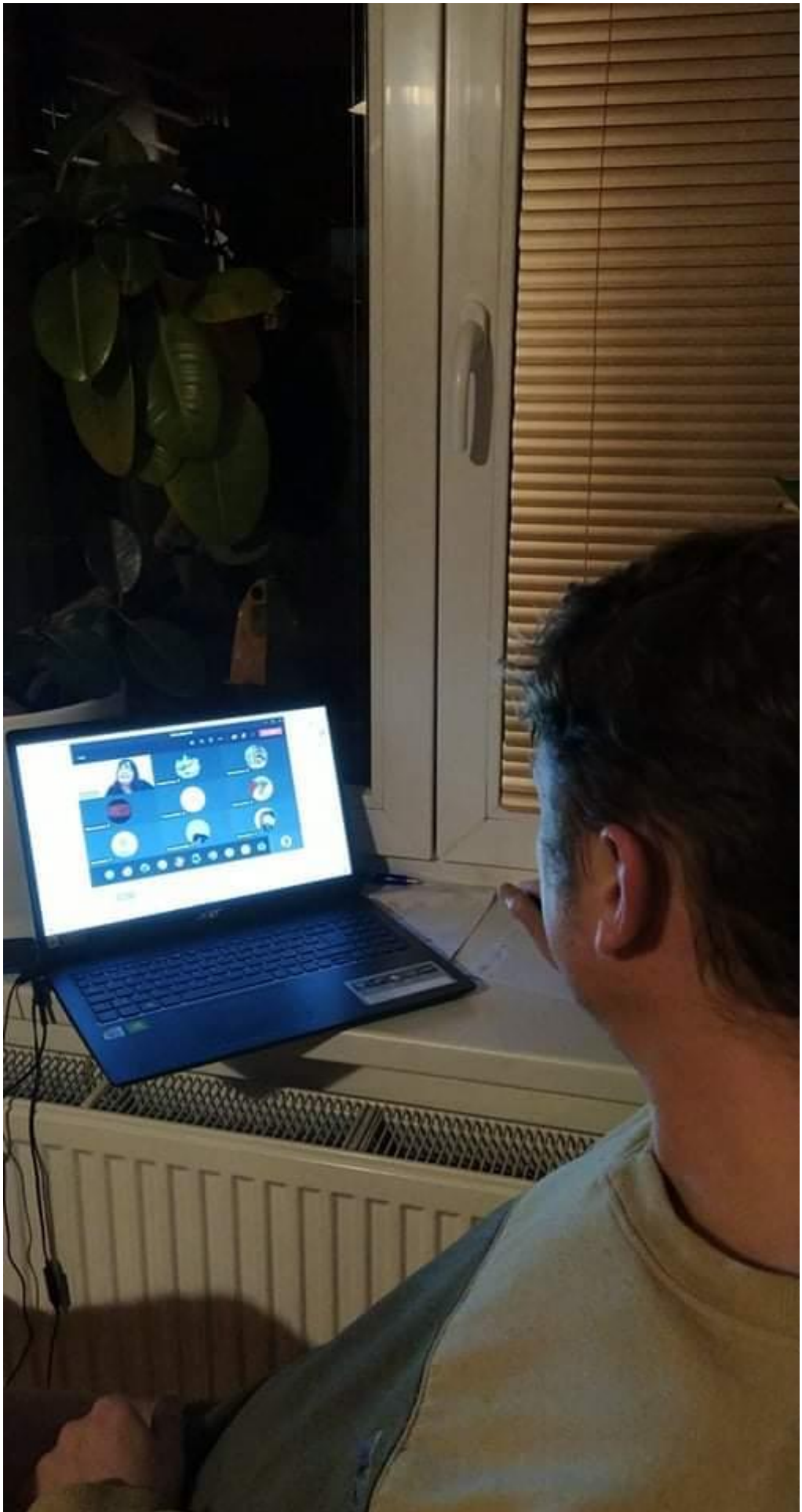

Na konci listopadu proběhly třídní schůzky jako každý rok. Poprvé však bez osobního kontaktu. Tak jako i jiné školy, i my museli přistoupit na on-line třídní schůzky, když to jinak nešlo.

Obrázky ilustrují, že se rodiče opravdu připojovali... 😊

Od 18. listopadu nastala změna. V základních školách byla povolena přítomnost žáků 1. a 2. ročníků. Hurááá! jásaly naše paní učitelky. Věříme, že radost měli i rodiče žáků a samozřejmě i samotné děti, kterých se to týkalo.

Provoz školní jídelny se obnovil a pro obědy si mohli chodit s jídlonosičem ve vyhrazený čas i starší žáci, pokud měli zájem. A tak škola po státním svátku 17. listopadu trošku ožila a nebylo tu takové smutné ticho...

Epidemický stav v České republice se zlepšil koncem listopadu natolik, že vláda České republiky a ministerstvo zdravotnictví a školství povolili od posledního listopadového dne přítomnost žáků všech ročníků na 1. stupni, tedy prvňáky a druháky doplnili třetíáci, čtvrtáci a pátáci. To však není vše. Mohli se začít vzdělávat v prostorách budovy školy i devátáci. Ostatním ročníkům 2. stupně bylo umožněno docházet střídavě. Jenom se tomu začalo říkat „rotační prezenční výuka“ – střídání celých tříd po týdnech.

Všichni si přejeme, aby to dlouho vydrželo a stav se jen a jen zlepšoval. Vše závisí i na každém jednotlivci a jeho přístupu. Tak si vzájemně držíme palce a podporujeme se v dobré snaze uchovat si zdravý selský rozum i vycházet vstříc dodržování všech nařízení. 😊

Když se téměř vše odehrává v jen jakémisi elektronickém světě, můžete mít pocit, že je vše nějak jednotvárné a nudné. Že se na škole neděje i něco navíc, něco hezkého, pozitivního. Ale opak je pravdou.

Z jedné místnosti na našem Slovaňáku se stalo dočasné sběrné místo pro základní trvanlivé potraviny a hygienické potřeby. Kvůli koronaviru neproběhla v obvyklém termínu celostátní sbírka těchto věcí, ze kterých pak čerpají různé organizace pro lidi v nouzi, matky a rodiny v tísní, lidi bez domova i obyčejné seniory, kteří v důsledku samoty, vysokého nájmu za bydlení a nákladů za léky ocitají se někdy skutečně ve velké tísní.

Děkujeme z celého srdce všem, kdo se zapojili jakoukoliv měrou či pomocí, některým našim zaměstnancům i náhodně osloveným rodičům žáků, královopolským skautům, členkám Patchworkového klubu Brno, přátelům a příbuzným.

Jednoho listopadového dne se vše díky dobrovolníkům naskládalo do auta a všechny ty polévky, konzervy, paštiky, těstoviny, rýže, luštěniny, sušenky, piškoty, sunary, kaše, ovocné výživy, pamlsky pro děti, ale také kartáčky na zuby, pasty, mýdla, šampóny, vložky, plenky a další věci putovaly k paní Bc. Barboře Němcové, DiS., vedoucí oddělení sociálních věcí radnice Brna-sever. Ta si jednou mezi řečí posteskla, že už jim dochází a u některých věcí i došly zásoby, a že ona a další kolegové z oddělení nakupují už věci ze svého. Tím, že všechny své klienty dobře znají a ví o jejich životních peripetiích a potížích, víme, že se věci dostanou k lidem, kteří je skutečně potřebují. Srdečné díky. 😊😊😊

A chceme se pochlubit s dalším užitečným a laskavým počinem. Naše paní učitelka prvňáčků Mgr. et Mgr. Lada Pitrová vyráběla se „svými“ dětmi pohlednice do Domova pokojného stáří, kam obvykle chodí zpívat před Vánocemi náš školní Sboreček. Z důvodu, jaké jsou všem známy, to letos musí vynechat, ale aby staroušky žáčci aspoň trošku v jejich samotě rozveselili, napsali jim, či spíše nakreslili vánoční blahopřání.

A to není vše. Pro zdravotníky vytvořily děti dárečky. Lékaři, sestřičky a pečovatelé to mají v koronavirové době mnohem náročnější, zvláště ti, kteří slouží přímo na „kovidových jednotkách“. Vážme si jejich těžké práce.

Paní učitelka Lada se nám svěřila:

„Jsem na ty moje prvňáčky opravdu hrdá, jak se jim úžasně podařilo vyrobit malé dárečky pro zdravotníky. Skoro vůbec nepotřebovali moji pomoc a měli z toho velkou radost. V pátek to povezu do nemocnice, tak doufám, že stejnou radost budou mít i tam. Tvořili jsme z vlastnoručně vyrobené domácí modelíny (slaného těsta), která vytvrdne na vzduchu. Takže je to náš handmade od začátku až do radostného konce.

S dětmi je opravdu radost pracovat, je krásné vidět, že pro ně škola není jen povinnost, ale dokonce se tam i těší. A to se pak do školy těším i já.” 😊

My tu radost sdělíme s vámi, čtenáři školní kroniky, těšíme se z ní a věříme, že ji tím i rozmnožíme. 😊😊😊

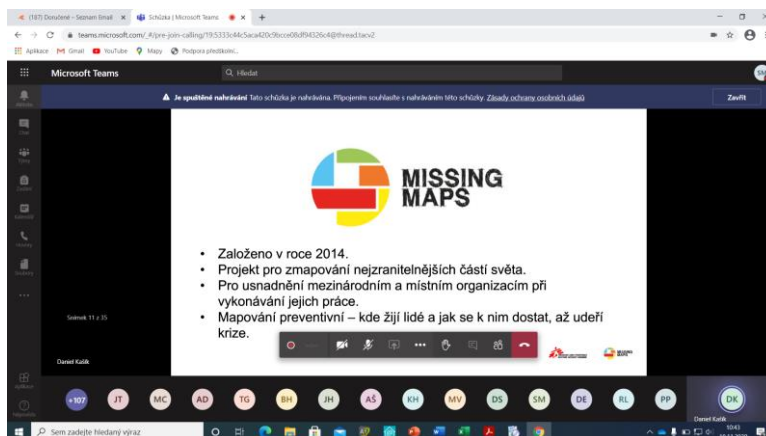
Dne 18. listopadu 2020 uspořádal Geografický ústav Přírodovědecké fakulty Masarykovy univerzity v Brně pro studenty tzv. GIS Day. Stejně jako vloni i letos do něj zapojila své žáky naše paní učitelka Mgr. Martina Slavíková. A to v rámci výuky zeměpisu.

A nyní předáme slovo paní učitelce Mgr. Martině Slavíkové:

„Žáci IX. B absolvovali 25minutovou virtuální přednášku na téma Pandemie Covid-19 očima geografů. Žáci se díky ní dozvěděli, jak využít volně dostupné zdroje dat ke studiu vlivu pandemie na každodenní život lidí.

Zapojení žáci ze VI. D získali nové informace o mapování nedostupných lokalit pro organizaci Lékaři bez hranic díky přednášce Mapy v medicíně (projekt Missing Maps s ukázkou mobilní aplikace MapSwipe)."

Děkujeme paní učitelce, která i v omezeném režimu vzdělávání využívá každé možnosti předat dětem nejen své znalosti, ale i něco navíc. 😊

Mnozí žáci se hojně a rádi zúčastňují různých olympiád a soutěží. Koronavirus samozřejmě leccos znemožnil, či alespoň ztížil. Přesto se 135 žáků Slovaňáku zapojilo do letošní Logické olympiády pořádané Mensou České republiky.

Vše probíhalo elektronickou cestou dle jednotlivých kategorií (A1 - prvňáci, A2 - druháci, kategorie A - 3. až 5. třída a kategorie B - 6. až 9. třída). Test trval 30 minut, u prvňáků a druháků 20 minut. Po základních kolech v měsíci říjnu proběhlo krajské kolo začátkem listopadu.

Na webu Mensy se můžete dozvědět, že:

Logická olympiáda je soutěž pořádaná Mensou České republiky založená na logických úlohách, jejichž řešení vyžaduje samostatný a kreativní přístup. Nerozhodují zde naučené znalosti, ale schopnost samostatného uvažování a pohotového rozhodování. Logická olympiáda je svým pojetím unikátní, protože se nejedná o znalostní soutěž, ale o soutěž rozvíjející především schopnost samostatného logického uvažování.

Do soutěže se letos zaregistrovalo 63 770 soutěžících ze 3 143 škol.

A jak to dopadlo?

Šest našich žáků v kategorii A postoupilo do krajského kola:

Tichý Jakub ze III. B

Petrlíková Marie ze IV. D

Kolevová Klára z V. C

Skoupá Julie z V. C

Nerad Max z V. C

Němečková Adéla z V. C, která nakonec obsadila 27.místo v krajském kole

Do krajského kola postoupil i jeden žák z kategorie B:

Jan Najbert z XI. A obsadil 23.místo v krajském kole v obrovské převaze studentů víceletých gymnázií

Děkujeme školní koordinátorce soutěže Mgr. Martině Slavíkové, která je aktivní i jinde nad rámec výuky. Třeba v „Minisčítání“. Čtěte dále.

V listopadu zapojila paní učitelka Martina žáky naší školy do projektu Minisčítání 2020, což je zábavně-vzdělávací akce.

Projekt vznikl na půdě Českého statistického úřadu v roce 2010 v rámci informační kampaně ke Sčítání, lidu, domů a bytů 2011. Díky úspěchu se akce opakovala ještě v letech 2012, 2015 a 2018. Letos se tedy koná již 5. ročník a nese se ve znamení vrcholících příprav na nadcházející Sčítání lidu, domů a bytů 2021.

Úkolem je popularizace statistiky. Klade důraz na bezpečnost dat a přiblížení způsobu, kterým se statistické údaje sbírají, zpracovávají a využívají. Pro děti i dospělé je Minisčítání cestou, jak ukázat, že každé statistické šetření je zprávou o aktuálním stavu a vývoji naší společnosti a že získaná data pomáhají při rozhodování o naší budoucnosti.

Zapojení žáci odpovídali na otázky typu: *Kolik knih přečteš za rok? Uměl/a bys poskytnout první pomoc? S čím doma pomáháš? Třídíš odpad? V kolik hodin chodíš spát? Víš, kolik přibližně stojí litr polotučného mléka? Co je pro tebe nejdůležitější? ...*

Minisčítání se těší dlouhodobé oblibě u dětí i odborníků na vzdělávání. Žáci se mohli přesvědčit, že známá slova z písničky Jaroslava Uhlíře nemusí platit. A i kdyby statistika někdy nuda byla, má však cenné údaje. Navíc u nás se statistika vyučuje v 8. ročníku v matematice. A tak bylo Minisčítání zajímavým zpestřením listopadové školní výuky.

Slovaňák na začátku měsíce listopadu...

... a ke konci měsíce.

...

Slovem končí také vzpomínka.

Ta slova mohou hrát jak kamínka
anebo studit jak bosé nohy ve sněhu,
do vzpomínek můžem chodit pro něhu
k slovům, jež říkala maminka.

...

~ Radoslav Ondráček st. ~

